

Proces Celým srdcem mě přivedl zpátky k tomu, kdo jsem

Bůh píše Velký příběh a každému z nás v něm dává jedinečnou roli. Je tu ovšem zlo, které nám chce bránit, ale společenství Trojice a sourozenců v Kristu nás chce chránit a posílit pro naši roli.

Tak se dá shrnout základní linka procesu Celým srdcem, výjimečně propracovaných duchovních formací o dvou víkendových akcích a 28 týdnech denních zamyšlení a týdenních setkání ve skupince 3 - 5 lidí.

Kateřina Altmanová (23) a Michal Vašina (25) i já jsme prošli Celým srdcem mezi lednem 2018 a červnem 2019, kdy se tento proces pořádal poprvé v Česku. Požádala jsem Míšu a Kačku, aby pro Život víry sdíleli, jak celý proces prožívali. Potkali jsme se na Skypu. Já a Kačka na různých stranách Prahy, Míša v Brně. Uprostřed rozhovoru jsem se s nimi cítila tak blízko, že jsem jim chtěla nabídnout sušenky. Už jsme si zvykli, že obrazovka není bariéra k otevřenosti. Každý s jiným týmem, ale všichni tři jsme většinu týdenních setkání týmu v rámci Celý srdcem zažili přes Skype (ačkoliv jiné týmy se setkávaly osobně). Na začátku procesu to možná bylo trochu zvláštní, ale v sázce bylo příliš mnoho, než abychom se tím nechali odradit. A tak pro tento rozhovor prostě sklízím ovoce toho všeho, co mají Kačka a Míša za sebou.

Míšo, jak ses dostal k Procesu Celým srdcem (PCS)?

Cesta začala, když jsem požádal svoji současnou manželku o ruku a narazili jsme na docela velký odpor jejích rodičů. Bylo to hodně vypjaté období plné konfliktů s rodiči i mezi námi dvěma. Uvědomil jsem si, jak nedostačuju, abych byl dobrý manžel. Začal jsem hledat, co znamená být „muž podle Božího srdce“. Šel jsem na jeden kurz a během něho jsem objevoval, že bych měl na

sobě změnit tohle a tohle a tohle... a najednou byl těch věcí velký seznam a já jsem se cítil zavalen.

Brzy potom se otevřela příležitost dělat Celým srdce. Motorem zde nebylo „hele, je tu problém, je potřeba se změnit, tak makej“, ale šlo o to, abych se do hloubky zabýval tím, proč se chci změnit.

Co jsi objevil, proč se chceš změnit?

Celým srdcem mě nasměrovalo, že není tolik zásadní, abych od zítřka přestal se vším, co je teď v mém životě špatně, ale že ta otázka zní: jak v tom, v čem teď jsem, naplním Boží vůli? To mi úplně převrací pohled. Už se neorientuju jen podle toho, co je zakázané a povolené, ale spíš si říkám: jak tímto můžu být prospěšný Bohu a druhým lidem?

Kačko, co dalo Celým srdcem tobě?

Začala jsem objevovat, že mám nějaké pocity a touhy a že je můžu prožívat a poznávat v nich Boha. Předchozích devatenáct let byly všechny moje pocity skoro vypnuté, viděla jsem je jako překážku. V PCS jsem zjistila, že můžeme mít touhy, které jsou spíš povrchní, ale pak jsou také hlubší touhy, které nám dal Bůh. Když prožívám tyto touhy, cítím s Ním spojení. Hodně mě to změnilo... nebo spíš mám pocit, že mě to přivedlo zpátky k tomu, kdo jsem.

Můžeš dát nějaký příklad povrchních a hlubokých tužeb?

Když jsem neměla přítele, říkala jsem si „já tak strašně potřebuji přítele“. Ale když se podívám za tu touhu a zeptám se „proč

potřebuju přítele?“, tak si odpovím „protože se cítím sama“. „A proč se cítím sama?“ A tak dál a tak dál... až se postupně dostanu k tomu, že bych chtěla být milovaná, a to mě obrací zpátky k Bohu, protože jediný, kdo dokáže perfektně milovat, je Bůh.

Děje se ti někdy, že máš pocit, který je nějak nepravdivý?

Často se mi do hlavy dostávají myšlenky, že nejsem dostatečná nebo že na tohle nemám. To jsou myšlenky, u kterých je těžké rozklíčovat, jestli jsou opravdu na místě nebo jestli se mi jen snaží podkopnout nohy a zastrašit mě od toho, abych plnila svou roli v Božím Velkém příběhu.

Jak tedy poznáš, že tohle není pocit, kterým se nechat vést?

Hodně mi pomáhá zbavit se svých strachů tím, že si o tom s někým popovídám. Úplně nejúžasnější byly v tomhle holky v mém týmu během PCS. Každý týden jsme spolu sdílely nějakou situaci, která se v našich životech stala, a následně jsme ji spolu probíraly. Tímto způsobem jsem se naučila rozeznávat, jaké myšlenky jsou nepravdivé a jaké pravdivé. Teď už si myslím, že jsem schopná spoustu věcí rozlišit sama, ale stejně jsou pro mě druzí lidé důležitou součástí každodenního života. Jak jsi to měl ty, Míšo?

Míša: Pro mě bylo v PCS důležité cvičení, kdy se člověk sám sebe ptá „co mně to dá, když tuhle věc získám“. Často jsem se sám sebe ptal „co mě to dává, když si něco vyčítám“ a dovedlo mě to k tomu, že toužím po útěše. Taky mi pomáhá, když mi takové otázky pokládají mí blízcí, třeba moje manželka.

Jak ti Celým srdcem pomohlo být před druhými zranitelný?

Už předtím jsem tušil, že abych s druhými mohl zažívat hloubku v rozhovorech, musím být upřímný a opravdový, i když je v tom něco bolavého. Zranitelnost je klíč k

hlubokým rozhovorům. PCS mě v tom upevnilo a zároveň jsem si uvědomil, že když za někým jdu s otevřeností, on na to nemusí reagovat dobře. Když mě ten druhý nějak odpálkuje, díky PCS je pro mě snazší jít s těmito nenaplněnými očekáváními za Bohem.

PCS mě taky naučil konkrétní způsoby, jak k lidem přistupovat a jak se jich ptát. Ne každý chce vždycky jít rovnou na hloubku. Často je dobré dostávat se tam postupně, a na to pomáhají dobré otázky. PCS mi určitě rozvinul schopnost pokládat otázky, které vedou hlouběji, k něčemu podstatnému.

V čem je PCS jiné než číst každý den Bible a chodit každý týden na skupinku?

Z vlastní zkušenosti vím, že když si sám otevřu Bibli, ten čas nebývá tak kvalitní, jako když dělám Přípravu srdce v rámci PCS. V PCS bývá často hodně otázek, které jsou hlubší. Nejsou to otázky po faktech, ale o tom, co prožívám ve svém srdci. Věřím, že Duch svatý vedl lidi, kteří sepsali tyto otázky, a já mám možnost využít něčeho, co přijal jiný úd Těla.

Čím může být PCS těžké?

Míša: Je tam risk, když mám v týmu někoho, koho neznám, nemusí být pro mě snadné být k němu zranitelný. V mém prvním týmu to vyšlo dobře, uvidím, jaké to bude, když teď budu dělat PCS podruhé.

Kačka: Já jsem taky neznala holky, s kterými jsem se do PCS pustila, a naopak mi to dalo velkou svobodu sdílet úplně cokoliv. Každá jsme byly z jiného koutu republiky, takže kdybychom nechtěly, už se nemusíme nikdy potkat. Ale vzniklo mezi námi tak vzácné přátelství, že využíváme každou příležitost se vidět.

Komu byste PCS doporučili?

Míša: Podle Tomáše Halíka lze lidi rozdělit na *seekers* - hledače a *dwellers*, kteří mají v životě už všechno usazené. Celým srdcem je víc pro hledače - pro ty, kteří chtějí hledat a poznávat Boha i sebe.

Dana Koutecká (CB Praha 13), Kateřina Altmanová (ICF Praha), Michal Vašina (B7B Brno)

Proces Celým srdcem (v originále *Battle for The Heart*) vznikl v USA z pera pastora Larryho Boldena, kterého Bůh vedl začít službu mužům, která se postupně rozšířila i na ženy. Do Česka se Celým srdcem dostalo přes misionáře Keitha Kellera a jím mentorovaného Martina Kouteckého. Martin požádal Keitha, aby se s ním pravidelně scházel a pomáhal mu se životem. Čekal spoustu chytrých rad a místo toho mu Keith kladl otázky, které Martina vedly k zamyšlení nad danými situacemi z Boží perspektivy. Když se Martin začal zajímat, kde se takové otázky naučil, Keith ho pozval do Celým srdcem a později společně přinesli tento proces do Česka. Od ledna 2020 se tak do procesu Celým srdcem může pustit každý český věřící. Přihlásit se můžete do 30. listopadu na www.zitcelymsrdcem.cz. V neděli 24. listopadu proběhne ochutnávka Celým srdcem od 14 hodin v CB Praha 13.